

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010594
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3819010594.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. februára 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného N. Y., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom M., T. M. R. D. XXXX/X, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/97/2019 zo dňa 23.11.2020 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. sa vo výroku o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. vypúšťa odkázanie Colného úradu Trenčín s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. per analogiam sa oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku dopĺňa tak, že sa vypúšťa bodka a nahrádza sa čiarkou a za čiarku sa vkladá nasledovný text: „pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.“.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný N. Y. uznaný vinným z pomoci k trestnému činu podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 250 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zák. č. 399/2000 Z.z. (ďalej len „Tr. zák.“), pretože

1/ v presne nezistenom čase, v mesiaci august 2001, v C., na ul. C. č. XX, v mieste svojho podnikania pod obchodným menom N. Y. - T. potvrdil pečiatkou spoločnosti T. ako zamestnávateľ D. F., nar. XX.XX.XXXX, nevyplnený doklad o príjme napriek tomu, že vedel, že tento v danom čase nikde nepracoval a ani nikdy nepracoval v jeho spoločnosti T., ktorý doklad mu slúžil k zakúpeniu mobilného telefónu zn. T. XXXX v hodnote 18.284,- Sk na splátky, ktorý si D. F. zakúpil, avšak okrem prvej splátky ďalšie už neuhradil, a spôsobil tak poškodenému L., a. s., IČO: XX XXX XXX, sídlo: Y., R. T. XX, škodu vo výške 18.284,- Sk / 606,92 Eur,

2/ v presne nezistenom čase, v mesiaci august 2001, v Prievidzi, na ul. C. č. XX, v mieste svojho podnikania pod obchodným menom N. Y. - T. potvrdil pečiatkou spoločnosti T. ako zamestnávateľ N. W., nar. XX.X.XXXX, bytom R., I. XX/X, nevyplnený doklad o príjme a podpísal ho ako zamestnávateľ napriek tomu, že vedel, že menovaný nie je a ani nikdy nebol zamestnancom spoločnosti T. a doklad o výške príjmu potrebuje na zakúpenie tovaru na splátky, a to konkrétne Hifi veže zn. JVC UX-V 9 v hodnote 18.990,- Sk, ktorú si N. W. zakúpil avšak okrem prvej splátky v sume 5.697,- Sk / 189,11 Eur už ďalšie splátky neuhradil, a spôsobil tak poškodenému R. X. G., a. s., V.: XX XXX XXX, sídlo: C., U. XXXX/XXX, škodu vo výške 18.990,- Sk / 630,35 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého sa mu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 13 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená spoločnosť R. X. G., a.s., V.: XXXXX XXX, so sídlom C., U. XXXX/XXX, odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Naproti tomu bol obžalovaný N. Y. tým istým rozsudkom súdu prvého stupňa podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby (prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza pod č. 1Pv 743/18/3307-22 zo dňa 06.09.2019) pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., trestný čin skrátenia dane a poisťného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

3/ ako súkromný podnikateľ podnikajúci v oblasti spracovania colných dokladov pod obchodným menom N. Y. - T., V.: XX XXX XXX, miesto podnikania, C., O. XX/XX, spolupracujúci so spoločnosťou W. J., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, sídlo: H., C. 3, na základe mandátnej zmluvy o zastupovaní v colnom konaní, ktorú uzavreli dňa 21.1.2000, v rozpore s pokynom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., v colnom konaní deklaroval spätný vývoz tovaru dovezeného do Slovenskej republiky, ktorý bol na území Slovenskej republiky dovezený za účelom predaja na tuzemskom trhu spoločnosťou W. J., s.r.o., dovezený tovar bol až do colného odbavenia uložený v colnom sklade patriacom spoločnosti W. J., s.r.o., a ktorý sa nachádzal v priestoroch spoločnosti, obžalovaný N. Y. v colnom konaní na Colnom úrade v Prievidzi predložil k colnému vybaveniu 16 ks JCD, v ktorých v častiach 37 deklaroval režim 3171, čo je vývoz tovaru z colného skladu do cudziny, pri ktorom nevzniká colný dlh miesto režimu 4071, ktorý požadoval majiteľ tovaru, čo je prepustenie tovaru do voľného obehu s možnosťou voľného nakladania s tovarom na území Slovenskej republiky, pri ktorom vzniká colný dlh, obžalovaný N. Y. spoločnosti W. J., s.r.o., oznámil výšku sumy colného dlhu, ktorý bolo treba zaplatiť a túto mu spoločnosť odovzdala. Po prevzatí sumy určenej na colný dlh a po vyplnení JCD v rozpore s pokynmi spoločnosti W. J., s.r.o., ktoré vyplnil on a ním vyplnenými bankovými zloženkami bližšie nezisteným spôsobom zabezpečil nepravdivé bankové zložky o vklade peňazí na bankový účet, následne vyplnené JCD s režimom 3171 boli spolu so sfaľovanými faktúrami a výdajkami z colného skladu doručené na Colný úrad Prievidza, kde boli potvrdené službukonajúcimi pracovníkmi Colného úradu Prievidza v domnení, že sa jedná o pravé doklady. Jedným z colníkov potvrdzujúcich vývoz bol aj M. C., ktorý ako službukonajúci colník potvrdil JCD, ktoré deklarovali vývoz tovaru do zahraničia režim 3171. Po potvrdení JCD diel 1/6 JCD zostal na Colnom úrade v Prievidzi, diel 2/7 a 3/8 JCD boli odovzdané doposiaľ nezistenej osobe, ktorá zabezpečila potvrdenie dielu 2/7 v časti C sfaľovaným razítkom, potvrdzujúcim vývoz tovaru Colným úradom Bratislava, diel 2/7 JCD bol doposiaľ nezisteným spôsobom doručený na Colný úrad Prievidza, kde bol spárovaný s dielom 1/6, doposiaľ nezistená osoba sfaľovaný diel 3/8 JCD, kde v časti 37 bol uvedený režim 4071 a sfaľovanú potvrdenku o zaplatení colného dlhu odovzdal obvinenému, ktorý ich následne odovzdal spoločnosti W. J., s.r.o., deklarujúc tak, že konal v súlade s požiadavkami spoločnosti W. J., s.r.o., hoci vedel, že to tak nie je a získané peniaze na colný dlh od poškodenej spoločnosti W. J., s.r.o., si ponechal pre svoje potreby. Po doručení dielu 3/8 JCD spoločnosť W. J., s.r.o., tovar vyskladnila z colného skladu a predala na tuzemskom trhu. Pričom následne počas kontroly vykonanej Colným úradom Banská Bystrica bolo zistené, že platby za colný dlh spoločnosti W. J., s.r.o., nikdy neboli zaslané na účet Colného úradu Banská Bystrica a tovar uskladnený v colnom sklade nikdy nebol vyvezený späť do zahraničia a to v nasledovných prípadoch:

a) dňa 7.2.2000 na Colný úrad Prievidza (ďalej len CÚ Prievidza) bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník H. I., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfaľovanej faktúry č. XXXXXX a vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 172.776,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia a neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 172.776,- Sk z toho 143.139,- Sk na dani z pridanej hodnoty (ďalej DPH) a 29.637,- Sk na dovozných prirážkach (ďalej DPR),

b) dňa 29.2.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník I. Y., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfaľovanej faktúry č. XXXXXX a vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 187.547,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 195.990,- Sk, z toho 162.372,- Sk DPH a 33.618,- Sk DPR,

c) dňa 28.3.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník I. Y., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfalšovanej faktúry č. XXXXXXXX a sfalšovaného výberu z colného skladu, vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti LEGEND J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 181.214,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 183.494,- Sk, z toho 152.019,- Sk DPH a 31.475,- Sk DPR,

d) dňa 31.5.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník I. Y., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfalšovanej faktúry č. XXXXXXXX a vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 134.578,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 146.971,- Sk, z toho 121.759,- Sk DPH a 25.512,- Sk DPR,

e) dňa 31.10.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník G. H., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfalšovanej faktúry č. XXXXXXXX a vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 206.187,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 207.795,- Sk, z toho 184.438,- Sk DPH a 23.357,- Sk DPR,

f) dňa 30.11.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 170.429,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 170.638,- Sk, z toho 151.457,- Sk DPH a 19.181,- Sk DPR,

g) dňa 27.12.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník I. Y., ktorý pri colnom odbavovaní vychádzal zo sfalšovanej faktúry č. XXXXXXXX a vývoz tovaru potvrdil, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 440.140,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 375.090,- Sk, čo je výška DPH,

h) dňa 28.3.2000 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 109.934,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 112.684,- Sk, čo je výška DPH,

i) dňa 27.2.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 164.310,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 168.421,- Sk, čo je výška DPH,

j) dňa 27.3.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujuce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 145.842,- Sk

na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 147.142,- Sk, čo je výška DPH,

k) dňa 29.3.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 123.274,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 124.371,- Sk, čo je výška DPH,

l) dňa 30.4.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim XXXX, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 334.185,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 340.852,- Sk čo je výška DPH,

m) dňa 30.5.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 100.531,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 100.849,- Sk, čo je výška DPH,

n) dňa 29.5.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 66.325,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 66.533,- Sk, čo je výška DPH,

o) dňa 29.6.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 123.151,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 126.368,- Sk, čo je výška DPH,

p) dňa 20.6.2001 na CÚ Prievidza bolo predložené JCD XXXXXXXXXXXXXXX, deklarujúce vývoz tovaru z colného skladu do cudziny režim 3171, vývoz potvrdzoval colník M. C., ktorý pri colnom odbavovaní potvrdil fiktívny vývoz tovaru, vývoz bol v rozpore s úmyslom majiteľa tovaru spoločnosti W. J., s.r.o., ktorá chcela tovar predať na tuzemskom trhu a za tým účelom odovzdala obž. N. Y. sumu 78.161,- Sk na colný dlh, vývoz bol fiktívny, tovar nebol nikdy vyvezený do zahraničia, neodvedením colného dlhu štátnemu rozpočtu SR vznikla škoda vo výške 80.199,- Sk, čo je výška DPH,

obžalovaný tak uviedol do omylu poškodenú spoločnosť W. J., s.r.o. v tom, že na CÚ Prievidza vykonal všetko podľa jej požiadaviek a pokynov, čím spôsobil poškodenej spoločnosti W. J., s.r.o., škodu vo výške 2.738.584,- Sk / 90.904,34 Eur, ktorá suma bola určená na zaplatenie colného dlhu a tým, že colný dlh nebol uhradený Štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky, vznikla škoda vo výške 2.720.173,- Sk / 90.293,20 Eur, a to skrátením dovozných prírážok vo výške 162.480,- Sk / 5.393,35 Eur a skrátením dane z pridanej vo výške 2.557.693,- Sk / 84.899,85 Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení - spoločnosť W. J., s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom H., C. 3, a Colný úrad Trenčín odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku - jeho oslobodzujúcej časti a čo do výroku o treste pre skutky 1/ a 2/ v neprospech obžalovaného podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, zahlásiac ho do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení.

V jeho písomných dôvodoch v prvom rade uviedol, že odvolaním napáda rozsudok aj v jeho odsudzujúcej časti, aby v prípade úspešnosti odvolania proti oslobodzujúcemu výroku mohol byť za všetky skutky uložený úhrnný trest. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam o konaní obžalovaného. Ďalej podrobne popísal konanie obžalovaného uvedené v obžalobe s tým, že jeho podvodné konanie slúžilo na to, aby a) spoločnosť W. J., s.r.o. (ďalej aj „poškodená spoločnosť“) od neho nežiadala vrátenie peňazí na zaplatenie colného dlhu, a b) colný úrad nežiadal zaplatenie colného dlhu, ktorý pri spätnom vývoze (č. 3171) nevzniká. Jeho podvodné konanie spočívalo aj v tom, že pravdepodobne spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami zabezpečili vyhotovenie falošných častí 2/7 JCD, že predmetný tovar v režime č. 3171 (spätný vývoz) opustil územie Slovenskej republiky a tiež falošné diely 3/8 JCD s uvedeným kódom colného určenia č. 4071 (v časti čiarového kódu a pečiatok colníkov) spolu s vkladovými lístkami od bánk potvrdzujúcimi zaplatenie colného dlhu, ktoré predložil poškodenej spoločnosti. Uvedené potvrdzuje podvodné konanie obžalovaného pri prvotnom predložení JCD (všetky časti 1/6, 2/7, 3/8), že toto znelo na režim č. 3171 (spätný vývoz). Podľa výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný voči Colnému úradu Prievidza konal sám a osobne, teda nie prostredníctvom svedka I.. Obžalovaný na colnom úrade predložil JCD, na ktorých deklaroval vôľu prepustiť tovar do colného určenia č. 3171 (spätný vývoz), v rozpore s pokynom poškodenej spoločnosti, ktorá chcela tovar predať na území Slovenskej republiky a tomu mal zodpovedať colný režim č. 4071 (voľný obeh). Obžalovaným predložené JCD boli colníkmi prejednané a prepustené do navrhovaného režimu č. 3171, lebo na to podľa písomností boli splnené podmienky, pričom colníci o pravej vôli poškodenej spoločnosti (t.j. predať tovar v SR) nemali vedomosť. Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že medzi seba a colný úrad v konaní o jednotlivých JCD „vsunul“ svedka I., bola vyvrátená výpoveďami svedkov - colníkov, ktorí nepotvrdili, že by predmetné JCD vybavoval svedok I.. Práve naopak vypovedali, že pri týchto JCD konali vždy s colným deklarantom uvedeným v JCD, teda s obžalovaným. Rovnako nebolo potvrdené, že kvôli známosti so svedkom I. mali urýchľovať, resp. uprednostňovať konania s JCD od obžalovaného. Svedok I. a ani svedok I. nepotvrdili, že by obžalovaný odovzdal bianko JCD svedkovi I., ani že by obžalovaný odovzdával svedkovi I. peniaze určené na zaplatenie colného dlhu. Hoci sa nepodarilo zistiť všetky osoby, ktoré boli na danom skutku zainteresované, je možné jednoznačne uzavrieť, že obžalovaný o predmetnom podvodnom konaní vedel, aktívne sa na ňom podieľal a bez jeho konania by k nemu nemohlo dôjsť. Súd prvého stupňa preto na základe vykonaných dôkazov nesprávne prisvedčil verzii obžalovaného napriek tomu, že vykonané dôkazy (najmä svedecké výpovede) ju vyvracajú. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s výpoveďami svedkov C., H., I., Y. a H.. Súd prvého stupňa neobjasnil, na základe akých úvah pri rozpore medzi verzou obžalovaného a svedkov (colníkov) o tom, kto osobne konal v colných konaniach, prisvedčil obhajobe (obrane) obžalovaného, ktorá ale nebola podporená žiadnym iným dôkazom, a prečo výpovede svedkov (colníkov) nepovažoval za pravdivé. Preto je na mieste dôvodne pochybovať o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre skutok pod bodom 3/ písm. a) až p) uvedený v napadnutom rozsudku, ako aj celý výrok o treste za skutky 1/ a 2/, a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa pridržiaval v celom rozsahu konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora,
- obhajca obžalovaného uviedol, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy, pričom nemá za to, že by vyvodil nesprávne právne závery, preto napadnutý rozsudok považuje za zákonný; vzhľadom na takto zistený skutkový stav navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca a nič viac nedodal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora síce nie je dôvodné, avšak na jeho podklade je potrebné opraviť nesprávnosť vo výroku o náhrade škody, ako aj doplniť do oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku slovné vyjadrenie oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K odvolaniu prokurátora ***

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania namietal nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov, a to jednostranne v prospech obžalovaného, v čom videl pochybenia v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na to, že podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral. Trestný poriadok pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o „mieru“ dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, a ani „váhu“ jednotlivých dôkazov. Navyiac v prípade, ak by aj skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, môže len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch má konanie doplniť, alebo čím je potrebné sa znovu zaoberať, ale nesmie udeľovať záväzné pokyny k spôsobu hodnotenia dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel aj odvolací súd k záveru, že bolo síce preukázané, že skutok pod bodom 3/ písm. a) až p) napadnutého rozsudku sa stal a vykazuje znaky trestných činov - podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., skrátene dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., avšak vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že to bol práve obžalovaný, kto ho spáchal - § 285 písm. c) Tr. por.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na tých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že by skutok spáchal niekto iný ako obžalovaný.

Súd prvého stupňa správne uviedol, že v rámci vykonaného dokazovania sa vytvorili dve skupiny dôkazov, ktoré sa navzájom vylučovali.

Prvá skupina týchto dôkazov bola tvorená výpoveďou (obranou) obžalovaného, ktorý v celom priebehu trestného konania uvádzal to isté, teda že stíhanú trestnú činnosť nespáchal on, ale svedok I., ktorého ako bývalého colníka získal na vybavovanie JCD na colnici za určitú finančnú odplatu za účelom zrýchlenia colného procesu, pričom tomuto svedkovi na jeho žiadosť poskytol 20 ks bianko JCD tlačív jednotných colných deklarácií, ktoré opatril svojou pečaťou a podpisom, pričom 16 ks z nich svedok I. použil na sfaľšovanie JCD uvedených skutok pod bodom 3/ písm. a) až p) napadnutého rozsudku. Prítom je pravdou, že svedok I. predtým skutočne pracoval na colnom úrade a poznal problematiku (agendu), ktorá je predmetom tejto trestnej veci.

Takúto obranu obžalovaného v podstate čiastočne potvrdzovala aj výpoveď svedkyne S. (Q.), ktorá vypovedala, že svedok I. chodieval za obžalovaným do jeho kancelárie v čase, keď už nepracoval na colnici a vtedy ju obžalovaný posielal preč z kancelárie, pričom sa stalo, že niekedy sa obžalovaný spolu so svedkom I. zobrali hneď preč a obžalovaný brával so sebou nejaké JCD tlačivá. Svedkyňa tiež potvrdila výpoveď obžalovaného v tom, že svedok I. chodieval za ním spoločne so svedkom I.. Svedok I. potvrdil, že obžalovaného poznal práve cez svedka I..

Napokon obranu obžalovaného nevylučuje ani výpoveď svedka Ing. H., zástupcu poškodenej spoločnosti, ktorý nevedel uviesť, či obžalovaný na základe mandátnej zmluvy vykonával pre túto spoločnosť činnosť sám alebo prostredníctvom niekoho iného. Po kontrole z colného úradu a zistení nedostatkov mu obžalovaný navyiac oznámil, že tie JCD, ktoré neboli zaplatené, že na tie dával peniaze práve svedkovi I..

Nemožno sa preto stotožniť s názorom prokurátora, že „verzia obžalovaného“ nebola podporená žiadnym iným vykonaným dôkazom.

Naopak druhú skupinu dôkazov tvorili najmä výpovede svedkov (colníkov), ktorí zainteresovanosť svedka I. na predmetných konaniach ohľadom JCD popreli.

Na margo odvolacích námietok prokurátora je potrebné dodať, že aj sám prokurátor zjavne „predpokladá“, že na spáchaní skutku pod bodom 3/ písm. a) až p) napadnutého rozsudku sa podieľali (boli zainteresované) aj ďalšie doposiaľ nezistené osoby, ktorých účasť ale v skutkovej vete podanej obžaloby nevyjadřil nijakým spôsobom a celú vinu „pričítal“ len obžalovanému.

Podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní netvorí ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti bez tých najmenších pochybností usvedčovali.

Keďže podľa výsledkov vykonaného dokazovania nebola jednoznačne vylúčená obrana obžalovaného, súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že nie je možné vysloviť jeho vinu, na čo podľa názoru odvolacieho súdu nepostačovali ani ostatné vykonané dôkazy, na ktoré vo svojom odvolaní poukazoval prokurátor.

Odvolací súd preto sumarizuje, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi a okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, ktoré podrobne, logicky a aj presvedčivo odôvodnil.

Z pohľadu vyššie uvedeného poukazuje odvolací súd aj na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného (§ 2 ods. 4 Tr. por.). Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval súladne aj z pohľadu takejto zásady, pretože nebola vylúčená možnosť záveru, že by skutok spáchal niekto iný ako obžalovaný.

Preto vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného odvolací súd nezistil dôvody, ktoré by mali viesť k vysloveniu jeho nesprávnosti, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Odvolací súd dodáva, že v prípade výrokov o vine pre skutky pod bodmi 1/ a 2/ napadnutého rozsudku, tieto urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný z ich spáchania.

Napokon pokiaľ ide o výrok o treste, z pohľadu správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby odvolací súd preskúmaním aj tohto výroku zistil, že súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody obžalovanému je primeraný aj spravodlivý. Súd prvého stupňa uloženie tohto trestu v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku riadne aj presvedčivo odôvodnil, a preto odvolací súd na jeho správne úvahy len poukazuje, bez potreby ich opakovania. K tomu je zároveň potrebné dodať, že tento výrok prokurátor napadol len preto, aby v prípade úspešnosti jeho odvolania mohol byť za všetky skutky obžalovanému uložený úhrnný trest.

*** K dôvodom rozhodnutia odvolacieho súdu ***

Napriek hore uvedeného záveru odvolacieho súdu o nedôvodnosti podaného odvolania prokurátora však odvolací súd preskúmaním veci zistil aj nasledovné:

1/

V prvom rade zistil, že výrok podľa § 288 ods. 3 Tr. por. o odkázaní aj Colného úradu Trenčín s nárokom na náhradu škody na civilný proces nemožno považovať za správny.

Podľa § 430 ods. 1 Zák. č. 238/2001 Z.z. Colného zákona ak colný dlh, pokuty a iné platby vymerané a uložené podľa colných predpisov neboli v lehote splatnosti uhradené, colný úrad môže začať nedoplatok vymáhať v colnom exekučnom konaní.

Podľa § 430 ods. 2 Zák. č. 238/2001 Z.z. Colného zákona colné exekučné konanie je konanie colného úradu, v ktorom vymáha colný dlh, pokuty a iné platby. Na vymáhanie podľa odseku 1 sa primerane použijú predpisy o daňovom exekučnom konaní.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že ak sa o nároku na náhradu škody rozhodlo v inom konaní, nemožno ho už uplatniť v trestnom konaní. Pritom colný dlh vyčíslený v skutku pod bodom 3/ písm. a) až p) napadnutého rozsudku sa vymáha v colnom exekučnom konaní od subjektu N. Y. - T., O. XX/XX, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX, ako to vyplýva okrem iného aj z odpovede Colného úradu Trenčín, pobočka Prievidza, na č.l. 1003 spisového materiálu.

2/

Odvolačný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa neuviedol v oslobodzujúcom výroku napadnutého rozsudku slovné vyjadrenie oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Podľa § 165 ods. 2 Tr. por. vo výroku oslobodzujúceho rozsudku sa musí uviesť, o ktorý z dôvodov uvedených v § 285 sa oslobodenie spod obžaloby opiera uvedením zákonného ustanovenia a slovným vyjadrením tohto dôvodu.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z pohľadu ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. ide síce o dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku, avšak odvolací súd mal za to, že túto chybu môže napraviť sám bez zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 322 ods. 2 Tr. por. per analogiam, t.j. doplniť inak správny, avšak neúplný oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku tak, že sa v ňom (na jeho konci) vypustí bodka a nahradí sa čiarkou a za čiarku sa vloží text: „pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.“

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd jednak podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. vo výroku o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. vypustil odkázanie Colného úradu Trenčín s nárokom na náhradu škody na civilný proces (výrok I.), ako aj podľa § 322 ods. 2 Tr. por. per analogiam oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku doplnil tak, že na jeho konci vypustil bodku a nahradil ju čiarkou a za čiarku vložil text: „pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.“ (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.